

REDACTIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia.
BRAȘOV, piața mare Nr. 30.
Scrisorile nefrancate nu se primesc. Manuscriptele nu se returnează.
INSERATE se primesc la ADMINISTRATIONE în Brașov și la următoarele Birouri de anunțuri:
In Viena: M. Dukas Nachf. Max. Augenthaler & Emarich Leuner. Heinrich Schalek. Rudolf Mosse. A. Oppelke Nachf. Anton Oppelke.
In Budapesta: A. V. Goldberger, Ekstein Bernat. In Hamburg: Marolyi & Liebmann.
PREȚUL INSERȚIUNILOR: o serie garmond pe o coloană 6 sr. și 30 sr. timbru pentru o publicare. — Publicări mai dese după tariful și învoială.
RECLAME pe pagina a 3.a o serie 10 sr. sau 30 banl.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LXI.

„GAZETA“ iese în fiecare zi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 franci.
Se primumără la toate oficiile postale din țară și din afară și la d-nii colectori.
Abonamentul pentru Brașov
Administrațiunea, Piața mare, Târgul Inului Nr. 90, etajiu I.: Pe un an 10 fl., pe șase luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr. Cu dusul în casă: Pe un an 12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni 3 fl. — Un exemplar 5 cr. v. a. sau 15 banl. — Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 138.

Brașov, Mercuri 24 Iunie (6 Iulie).

1898.

Din cauza s-ței sârbători țiarul nu va apăre până Joi seara.

Nou abonament la Gazeta Transilvaniei Cu 1 Iulie st. v. 1898

se deschide nou abonament, la care invităm pe toți amicii și sprijinitorii fôiei noastre.

Prețul abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria:

pe un an 12 fl.
pe șase luni 6 fl.
pe trei luni 3 fl.

Pentru România și străinătate:

pe un an 40 franci
pe șase luni 20 „
pe trei luni 10 „

Abonamente la numerele cu data de Duminecă:

Pentru Austro-Ungaria:

pe un an 2 fl.
pe șase luni 1 fl.

Pentru România:

pe un an 8 franci.
pe șase luni 4 „

Abonarea se pôte face mai ușor prin mandate postale.

Administrațiunea
„Gazetei Transilvaniei“.

Al doilea factor al educațiunei.

„Experiența țilnică, ca și constatările unanime ale tuturor bărbaților, cari se ocupă cu educațiunea, au făcut să se recunoscă de totă lumea, că creșterea unui popor și avântarea lui pe-o treptă mai superiôră de cultură se pôte face nu numai prin școlă, ci și prin cetirea de cărți bune, anume întocmite spre scopul acesta“.

Cu aceste cuvinte și-a introdus comitetul despărțământului brașo-

vean al Asociațiunei raportul său asupra îmbucurătorelor espariențe, ce le-a făcut până acum cu bibliotecile populare înființate de el. Adevărul exprimat în cuvintele de mai sus nu este nou; îl scim și simțim toți, căți purtăm condeii în mână, dăr cu tôte acestea prea puțin ni-am dat sémă de însemnătatea lui.

Când ne gândim, câte jertfe uriașe am adus și aducem pentru susținerea școlilor noastre populare, câte îngrijiri, câtă trudă și sacrificii au adus și aduc țilnic fruntașii poporului român pentru păzirea și susținerea acestui tesaur național al nostru: nu trebuie ôre să ne mirăm, cât de puțină însemnătate s'a dat și se dă încă la noi bibliotecilor populare, acestui al doilea factor al educațiunei, chiămat a completa și valora pe cel dintâi?

Đicem: al doilea factor al educațiunei. Dăr cine nu scie, că la noi, Româniî asupriți, esistă chiar și ađi teritorii întregi, unde în lipsa de școle populare române, lectura cărților bune românesce e chiămată a fi pentru poporul nostru primul, decât nu chiar singurul factor al educațiunei naționale? Ce se întâmplă și ce are să se întâmple cu acele mase ale tinerimei noastre, care ađi-mâne va trebui să-și începă educațiunea în „Kisdedovuri“ și să-și termine în școlile unguresce de stat, decât acestei tinerimi nu 'i-ee va da posibilitatea de a-și cunósce cel puțin din cărți prezentul și trecutul națiunei sale și de-a se înduleci din ródile culturi și literaturi sale naționale?

Acésta e o cestiune, care trebuie să preocupe cu totă serioșitatea pe bărbații îngrijați de viitorul poporului nostru.

Nu încape indoelă, că s'a lucrat și la noi mult pentru progresul cultural, ba în asemănare cu alte popóre de condiția noastră s'a lucrat chiar neasăménat de mult. Dăr nu mai puțin este adevérat și aceea, că

cea ce s'a lucrat, s'a lucrat cam tot numai de sus în jos. Avem facultăți teologice și preparandii bune, susținem școle medii și am întemeiat însemnate fundațiuni pentru creșterea tinerimei la universități; ca din pământ au răsărit în câți-va ani mai multe școle și internate pentru creșterea fetițelor; am întemeiat fonduri preoțesce, societăți de femei, reuniuni de învățatori etc., ér ce privește terenul economic ni-au fost de ajuns câți-va ani pentru ca să dăm ființă la vre-o 76 de bănci.

Cine ar puté đice, că tôte acestea n'ar fi de-o indispensabilă trebuință și că n'ar forma o adevérată mândriă pentru noi, cari în împrejurări atât de grele am sciut prin jertfele și puterile proprii să elupțăm rezultate atât de frumoșe ale muncii și abnegațiunei?

Dăr tocmai în vederea acestei intensive activități, îndreptate mai mult asupra păturilor de sus ale poporului nostru, trebuie să ne cuprindă mirarea, că mulțimea cea mare, masele poporului de rând, care prin puterea sa numerică și prin întregitatea caracterului său constituie forța noastră națională, au rēmas atât de părăginite și puțin îngrijite din partea fiilor luminați eșiți din sinul său. Am fost cuprinși de-un fel de egoism, care ne-a făcut să avem înaintea ochilor mai mult trebuințele proprii, ba am mers în egoismul acesta al nostru atât de departe, încât nu ne-am îngrijit nici măcar să-i înlesnim poporului posibilitatea de-a gusta și el din ródile spirituale ale muncii noastre prin înființarea unor biblioteci întocmite anume pentru el.

Nu te-ai mira, decât nu ai vedé tôte clasele inteligenței noastre recunoscând necesitatea bibliotecilor și căutând după putință să-și ajutore în privința acésta. Preoții își înființeză biblioteci tractuale și parochiale; învățatorii, grupați în reuniuni, caută și ei a-și înființa biblio-

teci învățătorești; casinele inșe-și și tôte corporațiunile bărbaților noștri cu carte privesc bibliotecile ca un accesoriu indispensabil. Pentru ce să nu recunoscem dăr, că ceea ce pentru noi este în felul său indispensabil, același lucru trebuie să fiă în felul său indispensabil pentru poporul de rând?

Precum, de exemplu, preotul eșit din școlă în mijlocul poporului, decât nu-și va reimprospeta și completa prin lectură cunoscințele sale, e espus la o sigură decadența intelectuală, tot astfel, ba încă și mai mult tinerul țeran eșit din școlă poporală, în loc de a clădi pe temelia câștigată și a continua însu-și față de sine opera începută de învățator, e espus a uita și a perde și ceea ce a câștigat în școlă, decât nu 'i se face înlesnirea de a-și continua educațiunea prin lectură.

Se aud la noi dese plângeri, că literatura română nu e sprijinită cum ar trebui să fiă; ba se caută după putință a înlesni editarea unor opere prin anumite ajutóre. Dăr cum ar puté literatura română să ia avântul dorit, decât facem din ea un monopol al micii clase de cărturari, în timp ce masele, cari constituie puterea, le lăsăm în ignoranță?

Să căntăm numai a deștepta în masele poporului nostru gustul de cetire și atunci va lua și literatura română un avânt. Să nu se credă, că tocmai față cu poporul nostru deșteptarea gustului de cetire ar fi un lucru greu, căci mai rar se găsesce un al doilea popor, care să aibă atâta dor și iubire de carte ca poporul nostru. Miile de țerani cetitori ai țiarelor noastre populare, cari s'au ivit numai în deceniul din urmă, sunt destulă dovadă în privința acésta.

Să căntăm a înființa biblioteci bune pentru popor și atunci gustul de cetire, intru cât nu e pretutindenî destul de desvoltat, se va desvolta în curând, ér când vom avé

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

Scrisori din Italia.*)

Nenumitei prietene.

VI.

Din era de tãmâie: Câmpurile sfinte.

Anul trecut a făcut furóre mare la expoziția artistică din Lipsoa un ciclul de desemnuri de un artist tînăr. Mórtea caută să-și câștige suflete, luând fel de fel de chipuri: Șgulită între crângile unui pom, privesce cu ochi de foc la tînărul, care nepăsător taie trunchiul, fără să viseze, că o singură lovitură de topor va prăbuși pomul peste el; în haină de paiată ține cercul prin care călăréța de circ se pregătesce să sară; dă mâna călăuzătóre unui orb, care pășind înainte nu vede grópa căscată din cale-i; cu stegulețul roșu în stânga și cu drépta la chipiu, așteptă la o boatărie trenul, care se apropie în fugă spre locul unde șinele sunt scóse etc. etc.

*) A se vedea Nr. 129 din „Gaz. Trans.“.

De curând am vedut în revista germană „Jugend“ un alt chip, independent de ciclul mai sus pomenit, care însé i-ar puté sta minunat ca întroducere. Mórtea în zale de cavaler, stă singură într'o pădure. În câte-va versuri frumoșe e cântată durerea ei. Odiniôră ea se punea în fruntea oștirilor, conducându-le la luptă. Cum îi scân-teiau atunci ochii de bucurie vedând scăpărând săbiile și curgând sânge cald și tînăr! Astăđi trebuie să se lupte însași cu fiă-care om, până să-l subjuge, și când în sfârșit l'a rēpus, află un corp putred deja.

Era o vreme bună mai de mult pentru acésta făptură, pe care Dumneđu a plăsmuit'o din pecatul celor dintâi ômeni, ca să pedepsescă pécatele lor. Și chiar Italia, țera minunilor, și-a ales'o ea de rēședință. I-a fost de ajuns, ca să samene în locuitorii micii cetăți zidite pe 7 coline ambiție și dor de mărire, pentru-ca sute de ani să ție secerișul și să curgă sângele, care a îngrășat câmpiile mănósei Campagne. Și apoi, când imperiul roman nu avea pe cine să mai cucerescă, a încins lupte între Roman și Roman, făcând pe

păgân să stropescă cu sânge de martiri creștinesce arenele uriașelor circuri. Și acest sânge a schimbat'o în fiară, i-a așfătat dorul de sânge și mai mult, și atunci a mișcat Asia barbară spre Roma. Brațele ei osóse se deschideau mari, ca să întâmpine pe acei ômeni cu pletele 'n vânt, cari veneau în galop spre Roma, cântând lugu-brele versuri:

Din Istru vom face părau,
Să-l umpli Romane cu sânge,
Cu lacrimi pe care le or plânge
Nevestele neamului tēu!
Și nu vei puté să mai pui
În șiruri înfrânta-ți armată,
Și om face să fie odată
Toți corbii și lupii sătui!

Câte n'ar puté povesti câmpiile Italiei de luptele din vremurile acelea și ale întregului ev de mijloc, câte cadavre n'a înghițit marea dela înguste canalele Veneției până în întinsul ei fără de țerm!?

Ađi calcă pe acele câmpii fără să scie, că în ele sunt îngropate ôse de om, dela pólele Vezuviului admirî frumosul golf, fără să-ți trecă prin gând, că Teja, căpetenia

Goșilor, a murit odiniôră aici o mórte de erou într'o luptă de titan.

De s'ar fi ridicat și atunci, ca astăđi, monumente celor morți, n'ar fi ajuns marmora Istriei, ca să slăvescă amintirea vitejilor.

Astăđi demonul morții înzădar ispitesc pe om, inspirându-l cu idei nouă, înzădar inventeză arme ce pot nimici sute și mii în câte-va clipe, ađi nu se fac rēsbóie, ci politică, ađi nu se înjghébă revoluții, ci se scriu cărți socialiste. Și când totuși se încinge o luptă, ea pare o luptă de copii, nepoții vitejilor Greci ai eteriei fug din luptă cu miile, ér comandantii n'au altă țintă, decât să se ocolescă reciproc, ca în jocul babei ôrbe. Odiniôră decât muria un erou, se năceau đece în locu-i, ađi decât móre un laș, se nasc sute de lași!....

Să nu cređi însé, că „Campi santi“ se numesc în Italia acele câmpuri, cari acoper osémintele celor ce s'au luptat pentru un ideal sfânt. „Campo santo“ trebuie să-l înțelegi în sens catolic, de cimiter, unde sunt îngropați ômenii morți în tótă

în mijlocul poporului mii și sute de mii de cetitori, literatura noastră încă își va lua avântul dorit, er din punctul de vedere al educațiunii naționale vom avea la îndemână un puternic scut de apărare.

Incercările contelui Thun. Din Praga se telegrafiază următoarele: Comitetul executiv al marilor proprietari constituționali germani, s'a adunat alaltăieri în ședință, la care a participat și ministrul de comerț Baerenreuther. Obiectul consultărilor a fost situația internă și cestiunea, ca reprezentanții partidei să intre în tratări cu ministrul președinte Thun. Comitetul executiv a decis, că ia spre sciință proiectele guvernului și le pune ca obiect de discuție. Cu toate acestea partida își susține punctul său de vedere, care pretinde retragerea ordonanțelor de limbă, însă va intra la înțelegere cu celelalte partide germane, mai ales cu partida populară și cu progresiștii germani, luând solidaritatea cu acestea. — În cercurile politice din Praga circulă scirea, că guvernul e decis, ca la cas, când consultările proiectate cu reprezentanții celor două naționalități, n'ar duce la rezultat, va sistă ordonanțele de limbă și va da o nouă lege a limbilor pe baza § 14. Scirea acesta e combătută însă din altă parte.

Defraudarea — a devenit us!

— *Icôna stărilor din Ungaria.* —

Publicistul ungar Nicolau Bartha publică în „Magyarország” dela 3 Iulie un articol foarte instructiv despre stările în care a ajuns administrația financiară din Ungaria.

Măneacă dela marea panamă dela Arad, întâmplată cu câți-va ani înainte, când archivarul Bács Nandor a defraudat împreună cu complicității dela oficiul financiar din Arad nu mai puțin ca 100,000 fl., publicistul ungar se ocupă în legătură cu această defraudare de administrația financiară din comitate, orașe, comune etc. și face următoarele constatări foarte prețioase, cari marchează de fapt în vii colorii stările pe acest terem în Ungaria. Eță cea mai importantă parte din articolul lui Bartha:

„Cel ce n'a vădut un pătrar de an de dare, acela nu pôte vorbi despre marea gloriă a statului maghiar. Eu am vădut. Am vădut procedura în sate sēcuesci sęcrațe și în sate românesci vrednice de compătire.

„Dinaintea bisericeii sunt adunate mese, oi, bănci, miei, straițe de pat și capre cu grămada. Bărbați adenciți în gânduri triste, femei plângătoare încunjură lucrurile bătute la dobă. Apoi sunt încarcate pe cară, ca în orașul mai apropiat să le cheltuască.

regula, împărțâșii fiind cu sfințele taine, nu ca acei sělbateci, cari muriau în luptă nespovediți și injurând.

Pentru mine mai sfânt 'm'e câmpul „bătăliei popórelor” de lângă Lipsca, pe care ađi ară țeranii și sunt fabrici, decât întregul cimiter splendid dela Genova.

Aici sunt sute de monumente a bogătașilor muriți între perne, admirabile, dér mincinoșe; acolo nimic decât o pătră întru amintirea tuturor morților. Aici morți de trândăvie, acolo ósele celor ce se luptau pentru un ideal. Aici îngropat bărbatul lângă soția, pe care a înșelat-o viața întrégă, acolo mórtea îl unese pe grenadirul francez, care e vesel, că-și pôte da sângele pentru mărirea neamului său și care murind n'are nici grija nevastei, nici a copiilor, ci cugetând numai la divul său cesar, șoptesce:

Și când călări-va pe-al meu mormânt
Cesarul prin săbii ce scapăr,
Armat eu mă scol atunci din pământ
Cesarul, cesarul să-l apăr!

cu poetul Körner, ce luptă cu pana și cu

„Se întâmplă. De regulă obiectele nu ajung, ca să se acopere căraușia și cheltuelile execuției. Masă, óie, bancă, miel, capră etc. nu mai sunt — însă sarcina dărei a rēmas.

„Familia își câștigă traiul de tóte ȓilele din lucrul pe ȓi, din ouș, bucate și altele. Tóte le dá colectorului de dare. Colectorul însă le defraudă. Peste trei luni din nou i-se cere darea. Ori-ce protestare e zadarnică. Darea este ridicată de pe țeran și a treia órá. Aș fi fórte trist, când a și însemna amărăciunea bieților ómeni astfel pungașii...”

„Defraudarea a devenit us nu numai la oficiile publice, ci și la institutele de ban și la întreprinderi private. Foile nóstre gem de sciri despre defraudări. Le cetim pe colóne întregi.

„ȓiarul este oglinda vieții publice. Déca este adevărat acesta, atunci emigreze tot omul înainte de a ajunge în temniță. Intre noi grasăză o epidemiă mortală. De multe-ori mă spariu, că óre sunt liber de pericol? Cu cel-ce strîng astăđi mâna, óre nu ajunge mâne în închisóre preventivă, nu plécă óre spre America, séu nu-și trage un glonț în cap — cine ar sci să spună?

„Cetind ȓiarele nóstre te întreb, că óre defraudarea n'a devenit us?... ”

„Libertatea țergului, ce-l face politica înaltă, devine o cangrenă în păturile mai inferioare. Sus în înălțime este iertat totul. A dejuca legea, a confisca drepturile, a împușca pe lărmitorii, a apăra protecția, a depăși creditul, a depune pe câte-un vice-span, a face să înainteze cei cu glăvățina góla — acestea sunt lucruri de tóte ȓilele.

„Acéstă libertate a sistemului abuserilor nu se ascunde cu destulă precauțiune după întăriturile puterii. Ea ajunge la publicitate și incurgăză pe cei slabi.

„Védend colo sus volnicia, respectul față de legi i pierē; védend nepedepsirea abuserilor, cel slab crede, că pôte aplica acéstă stare imună și la propriul său pécát patentat...”

„În chipul acesta înfățișă publicistul maghiar starea ticăloșă, ce pe acest teren există ađi în Ungaria. Intr'adevăr, i-se ridică omului pěrul în cap cetind ȓilnic cronica nesfirșită a hoțiilor și defraudărilor, ce se comit adese-ori de ómeni, cari ocupă funcțiuni înalte și despre cari lumea era dedată a sci, că sunt cei mai mari „patrioți maghiari”.

Defraudarea este hoția îmbrăcată în forme moderne. Defraudantul nu tóca cu băta, ci tóca banii publici. Eță o epidemiă — vorba lui Bartha — care a devenit us în Ungaria și pe care, déca ar stírpi-o, guvernul unguresc ar aduce înmii mai mare folos statului și cetățenilor lui, decât prin aceea, că umblă să tóce naționalitățile cu legi de maghiarizare și cu tot felul de prigoniri și nedreptățiri despotice, cari nu mai sunt

sabia pentru libertatea neamului său și 'n foc își cântă cântecul de lebedă:

Tu paloș dela stânga mea
Ce 'nsamnă veselia ta?
De ce lucesci întreg?
Hura! Te înșeleg...

Cât de catolic e însuși „Campo santo” din Pisa, pôte cel mai vechiu și mai istoric din întréga Italie, îți arată faptul, că el s'a clădit pe 43 de corábii de pământ sfânt aduse de episcopul Ubaldo anume din Ierusalim. Nu sunt însă mulți viteji îngropăți aici, precum nu sunt nici în cimiterile moderne italiensesci, ci ca și ađi loc de mormânt au căpătat cei bogăți. Valórea acestui cimiter constă mai mult în sarcofagele aduse aici mai târziu de prin alte părți și prin clădirile în stil toscan-gotic ale lui Giov. Pisano și frescele cele renumite din interior. Dér scopul meu nefiind să îți descriu acestea, voi lua drept model de „Campo santo” țintirimul din Milano și îți voi vorbi despre el.

(Va urma.)

demne de lumina vécului în care trăim.

Ingrădirea cu renegați, cu ómeni fără caractere, cu existențe dubii și cu bărbați „patrioți” ingenioși numai la blăstēmății, la imoralități, viclesuguri și pungașii — n'a fost și nu va fi în veci temeliea statelor, cari aspiră la viață și viitor.

Listele electorale. Listele de alegători dietali, compuse pentru anul 1899 în mod provisoric, sunt depuse începând de ađi, 5 Iulie, și până la 25 Iulie st. n. la oficiul primăriei (magistratului) din loc, ca să póta fi vădute de ori cine. Reclamațiunile în cazul, déca cine-va are dreptul de alegător și nu este înscris în listă, ori déca este greșit scris, precum și reclamațiunile celor ce sunt înscriși fără de-a avē însă dreptul de alegător, — se pot face în scris la numitul oficiu în timpul dela 5—15 Iulie n. c., ér observările asupra acestor reclamațiuni în timpul dela 16—25 Iulie tot acolo.

Atragem încă-odată atențiunea alegătorilor români, ca să cerceteze în listele depuse, déca sunt înscriși, și la din contră să reclameze în timpul arătat, dela 5—15 Iulie n. c. La sate tot în timpul arătat trebuie, după lege, să fiă depuse listele electorale la casele comunale și reclamațiunile se fac în același timp.

Lupta dela Santiago.

— *Spanioli și Americani.* —

Marea luptă, ce s'a început Vinerea trecută în jur de Santiago de Cuba, va umplē o pagină marcantă în istoria rēsbóielor. Eroismul, cu care s'au luptat trupele spaniole, face onóre Spaniei, acest eroism a stors chiar și admirațiunea Americanilor.

Am dat eri pe scurt o mică schițare a luptei de Vineri. Pentru ađi ținem a complete amēnunțele.

Americanii au pus în linia de foc 17,000 de ómeni, ajutați de 6000 de rebeli sub conducerea șefului lor Garcia. În fața acestei puteri covărșitoare de 23,000, steteau numai 2000 de Spanioli, trupe regulate, 2000 de eroi, cari au luptat cu cea din urmă energie, cu o bravură cum rar întâlnim în anele istoriei rēsbóielor.

Lupta, ce s'a dat Vineri, 1 Iulie n., în jurul estrimității estice a orașului Santiago de Cuba, trebuie că a fost fórte grozavă, déca vom avē în vedere numărul morților și răniților din ambele tabere. Generalii spanioli Linares și Varadenay au fost grav răniți; tot așa și generalii americani Hawkins, Wheeler și Lounyh; mai mulți coloneli și locotenenți americani au fost de asemenea răniți, ba chiar depeși din New-York mărturisesc, că mai multe companii americane au pierdut pe toți ofițerii.

Americanii ȓic, că au pierdut 1200 de ómeni, ér după alte isvóre numărul morților lor trece peste 2000. Spanioli au pierdut 600 de morți și răniți.

Scim, că în fața superiorității numerice, trupele spaniole s'au retras, părăsind Elganey, un sat situat la depărtare de 20 mile dela Santiago. Americanii n'au putut să înainteze adēnc pe urma lor, căci curēnd s'au convins, că au de a face cu soldați, cari nu cunosc lașitatea.

Cea mai strălucită dovadă despre superioritatea trupelor spaniole e depeșa, ce a trimis-o generalul Shafter, comandantul forțelor americane dela Santiago, în care spune guvernului din Washington, că nu se crede destul de tare a pune mâna pe Santiago numai cu torțele de cari dispune (25,000 de soldați și vre-o 10.000 de insurgenți) și că se va retrage din pozițiunile cucerite spre cóstă, unde va aștepta întăriri de trupe.

Cu alte cuvinte, Cuba nu se pôte cuceri atât de ușor cum și-au închipuit Americanii. Aceștia credeau, că e destul să apară armați în fața insulei, pentru-ca Spanioli să fugă și să le lase Cuba în stăpânire. Dér acum s'au deșteptat grozav din iluziile lor ușuratică. Un singur orașel, Santiago, cel mai depărtat de capitala în-

sulei, resistă de atâta timp și aruncă mórtea printre trupele americane. În astfel de împrejurări, ce ar fi fost, déca Americanii ar fi început-o mai întâiu cu Havana?

Eță scirile cele mai nouă despre rēsbóiu:

Guantanamo, 3 Iulie. Flota americană a bombardat eri din nou timp de o órá forturile din Santiago.

Siboney, 3 Iulie. Flota a reînóit eri bombardarea forturilor înaintate ale băii. Fortul Morro și alte baterii au suferit stricaciuni mari. Forturile au ripostat slab. Corăbiile americane sunt neatînse. Long, secretarul marinei, a declarat, că planul operațiunilor marinei nu va suferi nici o schimbare. Escadra comandantului Watson va merge în Spania peste câte-va ȓile, chiar déca amiralul Camara s'ar întórce în apele acestei țeri.

New-York, 3 Iulie. Amēnunțele sosite asupra bătăliei de Vineri fac omagiū curagiului și tenacității Spanionilor, cari disputau terenul pas cu pas, cu tóte perderile lor serióse. Singurul punct unde Americanii n'au reușit, a fost extrema stângă, unde divizia generalului Duffield n'a putut trece fluviul pentru a ocupa Agnadorés, de ore-ce podul era distrus. Americanii au trebuit să se întórca la Yanragua.

Congregația comitatului Hunedóra

ținută în Deva la 30 Iunie a. c.

Com. Hunedórei, 1 Iulie n.

— Fine. —

Ajunși la punctul 58 din ordinea de ȓi, la adresa cetății libere regesci Arad, în care se cere, ca comitatul Huniádórei să-și exprime recunoștința, devotamentul și stima față de honveđii, cari au luptat în anii 1848—49, vice-notarul Straus Nandor ce tesce următoarele: „Comisiunea permanentă propune, ca Congregația să ia act cu viuă plăcere de acéstă adresă și să ia hotărare de acelaș cuprins”.

Vice-spanul, la auđul acestei propunerii, devine perplex și reflectăză vicienotarului, că după cât își aduce aminte, comisiunea permanentă nu ar fi adus tocmai concludus cetit, — ordonă deci a-se căuta protocolul comisiunei permanente.

Notarii caută prin acte, se uită în protocol, apoi privesc la viceșpan, ér viceșpanul la ei și în fine fac toți din cap — se observă o perplesitate generală.

Atunci se ridică membrul Francisc Hossu Lonyin și cetesce următoarele:

Onorată adunare generală! La punctul 58 din ordinea de ȓi, subscrisul fac următoarea

CONTRA-PROPUNERE.

Avēnd în vedere, că adresa cetății Arad este de un cuprins cu vėdite tendențe politice;

avēnd în vedere, că congregațiunile nu sunt și nu pot fi chemate a decide în materie de istorie imparțială;

avēnd în vedere, că adresa amintită, atingēnd o epocă de tristă aducere aminte, vătēmă adēnc consciința istorică și monarhică a popórelor conlocuitoare, luptătoare sincere pentru tron, drept și libertate;

avēnd în vedere, că adresa din cestiune chiar acum, în împrejurările agitate prin care trecem, ar potēța numai amărăciunile și relațiunile politice și așa prea încordate:

Congregațiunea comitatului Hunedóra, ținută ađi, declară, că regretă cuprinsul adresei cetății Arad și desapróbă procedeul în materia preamării unei cestiuni, ce nu cade în competența forurilor administrative și care în fond țintesce la vėdite vătēmări nesocotite, — de acea o respinge cu indignațiune.

Francisc Hossu Longin m. p.,
membru al congregației.

Apoi ȓise cam următoarele:

Onorată adunare generală! Regret, că mi s'a dat de nou ocaziune a mă pronunța într'o cestiune atât de gravă și delicată, ca cea prezentă. De câte-ori patria noastră, în decursul secolilor a fost primejduită de inimicii esterni, fiă-care patriot și-a ținut

de cea mai sântă a sa datorită a prinde arma și a sări în apărarea bunului obște, necruțând avere și viață. Istoria e martoră, că întru apărarea țării contra inamicilor din afară, nu era divergență religioasă și națională, ci fiă care se simțea îndatorată a fi la postul său până la ultima răsuflare.

A venit însă o epocă, când patria noastră nu a fost amenințată de inamicii esteri și când nici patria noastră nu s'a putut feri de marele principiu al libertății, ce a străbătut toate statele Europei, și atunci fiul patriei noastre au ajuns în deosebite tabere.

Nu este timpul și nici locul aici, ca să mă ocup mai pe larg cu întâmplările, și triste și glorioase, din acea epocă, și nici să voi să fac laude sau recriminări pentru o parte sau alta, țin numai să constat, că toți câți au trăit și au luat parte activă la întâmplările acelei epoci, și-au avut vederile, principiile și intențiunile lor proprii.

Istoria imparțială e chemată a judeca, care cum și-a manifestat vederile, cum și-a apărât principiile, care și ce i-au fost intențiunile, care și întru cât și-a făcut datoria de om și patriot.

Drept aceea, nu este nici cuviincios, nici cu drept, că se una, sau altă parte să pășască în timp și loc nepotrivit la judecată și la pretensii nejuste, vătămătoare și pite de grave urmări.

Lumea o știe, că alta a fost tabăra în care au luptat atunci frații maghiari, și alta tabăra în care, și altul stindardul sub care au luptat părinții și frații noștri. Alt principiu a însuflețit pe Maghiari, și pentru alt principiu am luptat noi în acele timpuri grele.

Cine are dreptul să judece, care dintre luptători au luptat pentru adevăratul principiu neresturnabil, nu este ertat a se pune în discuție într-o congregație, ce are cu totul altă chemare și datorie. Și nu este ertat, ca să aducă în judecată faptele din acea epocă, mai ales aceia, cari dic, că au fost împăcați cu inamicul de atunci, căci prin această dovedesc contrariul.

Fiă-care popor are dreptul și datoria chiar, ca să-și aducă aminte de cei ce au luptat pentru principiile sale, a fi cu recunoștință, devotament și cu stimă față de ei; pot să le ridice monumente și să-și sărbătorească după buna lor chibzuință, dar a cere, ba indirect a pretinde chiar, ca tot așa se facă și cei ce nu au fost în tabăra lor, ba cari au luptat contra — este o nesocotință, este îndrăznă și o vătămăre violentă.

Eu așa cred, că mulți dintre D-văstră vor fi de aceea părere, că ceea ce a făcut cetatea Arad prin adresa din Cestiune, nu este nici just, nici prudent și nici cuviincios.

Etă pentru ce am făcut contra-propunerea mea, ca mai cu seamă să aflu și cei din cetatea Arad și și în alte comitate, unde s'ar mai intenționa a se face asemenea adrese nesocotite. Cred, că nu e bine, nici folositor să ridicăm vâul și să trecem la recriminări, că decă s'ar pute face învinovățiri deoparte, cred că nu ar rămâne fără echou în altă parte, și cine știe, care la care am puté imputa mai mult și care pe care am puté incrimina unul pe altul mai cu temei.

Atăta pentru acum. Vă rog să primiți contra-propunerea mea.

E de însemnat, că la acest obiect au fost rămas foarte puțin în sală. Singur substitutul fiscal *Dobay Károly* a reflectat câte-va cuvinte dicând, că totul e numai un act de curtoasie și nu ar fi cu cuviință să se respingă cu indignație, ci care are voie să o primescă, care nu, nu.

La vot s'a primit propunerea comisiei permanente.

Correspondența.

SCIRILE DILEI.

— 22 Iunie v.

Românii bucovineni se ocupă actualmente cu noua organizare a partidului lor național și cu pregătirile viitoare. D-l de-

putat din camera imperială Dr. G. Popovici încă se va întore din Viena în 15 l. c. și va petrece mai multe luni în Bucovina, luând parte la aceste lucrări.

Dela Sinaia. Cetim în „Monitorul Oficial“ Joi 18 Iunie, v. la orele 10 a. m., M. S. Regele, însoțit de micii principii Carol și Elisabeta și urmat de adjutantul de serviciu, a mers la casarma batalionului 6 vânător, în garnisonă la Sinaia, spre a-l inspecta. La sosire, pe platoul de instrucție, Suveranul a fost primit de către Principele moștenitor. D-l maior Cristu, comandantul batalionului, a prezentat Majestății Sale raportul de starea trupei. Batalionul se afla în linie de bătae; Majestatea Sa trecu pe dinaintea frontului în aclamațiunile trupei, apoi ordonă a se executa mânăuirea armelor, focurile și diferitele mișcări tactice din școala de batalion în ordinea strânsă și risipită. Defilarea se execută în pas iute alergător. La cea dintâi defilare, micul principe Carol se afla la flancul drept al colonei. Majestatea Sa, împreună cu Alteța Sa Regală, au vizitat în urmă casarma, frumos împodobită cu brazi și drapele, trecând prin dormitoare, infirmerie și refectoriul batalionului, unde Majestatea Sa gustă din supă trupei. În cancelaria șefului batalionului, Regele a luat în brațe pe Principele Carol, și l'a pus să sărute icóna patronului batalionului. Majestatea Sa a ascultat, după aceasta, mai multe cântece patriotice, cântate de un cor în treci voci, cu multă precizie. Terminând inspectia, Suveranul a adunat în jurul său toți oficerii batalionului și li-a esprimat inalta sa mulțămire pentru gradul de instrucție, aspectul trupei și îngrijita stare a locurilor ce a constatat la acest batalion de curând înființat și pe care pentru prima-ora îl inspectează. Oficerii intrând în front, Regele merge înaintea trupei spuind: „Sunt mulțămîit de voi copii“, cuvinte cari sunt acoperite de uralele cele mai entusiaste. La orele 12, Majestatea Sa, Alteța Sa Regală și principii părăsind platoul, corul trupei intona imnul național.

Tren fără locomotivă. Din Clușiu se scrie despre un cas rar în analele accidentelor pe căile ferate. Sâmbătă noaptea un tren de povară plecă din gara Clușiu spre stația din apropiere *Aghireș*, unde avea să se adauge 6 vagoane. În timp-ce locomotiva trenului de povară plecă spre cele 6 vagoane, acestea, nu se știe cum, se puseră în mișcare și cu celeritate din ce în ce tot mai mare porniră către Clușiu. Locomotiva cu câte-va vagoane plecă în urma lor, însă cele 6 vagoane sburau cu atăta putere, încât i-a fost imposibil a-le mai ajunge. Locomotiva nu le-a mai persecutat, și cele 6 vagoane străbăteau prin întunecul nopții linia ferată spre Clușiu fără lec de rezistență. În vagonul din urmă se afla individul *Mikloș*, care în momentul critic n'avu timp să se dea jos. Vagonul, în care se afla, nu avea piedecă. Intr'aceea dela *Aghireș* s'a telegrafat la Clușiu și la toate stațiunile liniei, ca să oprască cum-va vagoanele. Pădătorii de pe la halte au aruncat bucăți mari de lemne în calea lor, adevărate baricade au ridicat, pe cari însă vagoanele le-au împrăsciat din calea lor și și-au făcut negenate drumul spre Clușiu. Ajungând aici c'o celeritate neînchipuită se isbiră de nisele vagoane pe șini. Un trosnet teribil se auzi. Primul vagon dintre cele 6, precum și cele 3 din mijloc s'au sfărmat grozav. În momentul acesta sări jos din cel din urmă bietul *Mikloș*. El merse liniștit la șeful gării, fără a i se fi întemplat vre-o vătămăre, și se rugă, ca cu trenul de dimineață să fi trimis la *Aghireș*, căci și a uitat acolo — calibalicul. Cele 6 vagoane au făcut drumul dela *Aghireș* la Clușiu, 14 chlm., în timp de 14 minute.

România la expoziția din Paris. D-l P. Poni, comisarul general al României la expoziția universală dela 1900, care se află în acest moment la Paris, a reușit să obțină dela comitetul expoziției o sporire a terenului cedat pentru construirea pavilionului român. Din 350 metri pătrați, care fusese acordat întâi, suprafața des-

tinată secțiunii s'a mărit la 450 m. p. Mai mult, un spațiu de 150 m. p. s'a acordat exopanților români în secția agriculturii — palatul mașinelor — și 16 m. p. în palatul artelor frumoase. Se speră a se obține un loc și pentru instalarea cărcumei românesce. Facerea planurilor și proiectelor pentru construcția pavilionului României s'a încredințat d-lui *Formigé*, arhitect al orașului Paris, autorul planurilor palatului artelor frumoase dela expoziția universală din 1889. Distinsul arhitect va merge încurând la București spre a studia stilul arhitecturii românesce.

Ingropat cu poliță. Dilele trecute a murit în Galiția un Ovreiu, lăsând pe urma lui trei fii. Mai înainte a murit aș dîs fiilor săi, căror li-a împărțit averea sa, ca să-i pună fiă-care în cociug câte o sută de florini. Trebuie să spunem, că cel mai mare dintre fiii Ovreului era botezat în religia catolică, mijlociul în cea luterană, și cel mai mic rămăsese tot în religia strămoșescă. Bătrânul murind, lăsase ca executor testamentar pe primarul orașului, căruia îi comunicase ultima voință a sa. Apröpe de înmormântare, primarul întrebă pe cel mai mare dintre copii, decă a pus cei o sută de florini în cociugul bătrânului, după cum i-a fost dorința. Răspunsul a fost, că i-a și pus în aur, cel mijlociul în argint, și cel mic întrebă, răspuns: — Eu am luat cele două sute de florini puse de frații mei, și în schimb am pus o poliță de 300 florini!...

Asasinii Anei Simon. Presa bulgară atacă cu vehemență pe ministrul de justiție, că a suspendat execuțiunea asasinilor Anei Simon. Intr'adevăr, crima această s'a judecat și a trecut prin toate instanțele. Totuși sentința de mörte n'a fost încă înaintată principelui spre semnare. Amicii de ai asasinilor au înjghebat în Filipopoli o petițiune, semnată de mahalagii și țărani, prin care se cere grațierea lui *Boiceff* și a complicelui său. Nici cei 5000 franci acordat de justiție, ca despăgubire copilei nenorocitei *Ana Simon*, n'au fost încă plătiți, deși tatăl victimei reclamă meru executarea sentinței. Se comentază pretutindeni întârzierea, ce se pune în aplicarea sentinței justiției bulgare.

Episcop arestat. Dăună-dî a fost arestat la gara orașului Milan, pe când voia să plece la Vicenza, episcopul *Gottardo Scoton*. În contra episcopului s'a dat un mandat de arestare de autoritatea judiciară, căci el a dictat inscripția tendențioasă dela spatele portretului papei Leon XIII, din care s'au sechestrat de curând 16.000 exemplare. Episcopul *Scoton* a fost condus la închisör.

Petrecere în Șintereag. Inteligența română din Șintereag și jur și junimea academică invită la petrecerea de vară, ce se va aranja Duminecă în 24 Iulie n. 1898 în sala nouă a școlei gr. cat. din Șintereag. Inceputul la 7 ore s'era. Intrarea de persoană 1 fl., în familiă 80 cr. Venitul curat e destinat în favorul bisericei și școlei gr. cat. de-acolo. Familiile sunt avisate la proviziunea proprie. Pentru curățire și beuturi bune se va îngriji comitetul. Gara în loc. Pentru comitetul aranjator: *Pompeiu Făgărășian*, președinte; *Grigore Rus*, vicepreș., *Simion Popan*, secretar I; *Ioan Belciug*, secretar II; *Ioan Rus*, cassar; *Bartolomeiu Sigartău*, controlor. Urmază alți 19 membri în comitet.

Ajutor grabnic!

Am publicat dilele acestea un raport cu privire la rezultatul atăt de îmbucurător al examenului dela școala română gr. or. din comuna *Geaca*, în comitatul *Cojocnei*. Privat la această școală, a căreia esistență e atăt de amenințată, primim ađi următoarele împărțări, asupra cărora atragem atențiunea binevoitoare a Românilor de inimă:

Geaca, 15 Iunie v. 1898.

Prea Stim. Redacțiune! Mi țin de datoriță a arăta starea școlei noastre din

Geaca (din Cămpia), a cărei casă s'a mai ventilat în colonele prețuitului diar „Gazeta Transilvaniei“.

În 9 l. c. st. n. a venit pe neașteptate în comuna noastră inspectorul reg. de școle din Clușiu, *Kozma Ferencz*, cu fisol-găbirul din *Mociu* și a vestit, că în comună se face școală de stat. Subscribul dimpreună cu membri români din reprezentanța comunală, am declarat, că noi Români ne vom sustine școala noastră confesională și nu vom contribui nici la înființarea, nici la susținerea școlei de stat cu nimic, ceea-ce a trebuit să se ia la cunoștință, fiind-că în reprezentanță suntem în majoritate, despre ce cu mult greu ne-am îngrijit la timpul său.

În urma acesta d-l inspector de școle ne împărțasesce, că în vara acesta să ridicăm edificiu școlar corăspundător legeri, căci mai mult nu așteptă.

Cu 7 ani mai înainte, în April 1891, același inspector reg. a fost în școala noastră și ne-a provocat să edificăm școală corăspundătoare, decă vrem să o sustinem.

De atunci lucrăm din reșputeri pentru adunarea celor trebuincioase la edificare. Am făcut tot posibilul și pe subscribul l'a costat mult această grijă, nu numai ostenele, dar și jertfe însemnate. Cu toate încercările făcute însă am ajuns la un rezultat cu mult mai modest, decă să putem începe edificarea.

La începutul anului trecut am publicat un apel în scopul edificării acestei școle, care s'a publicat în Nr. 13 al „Gazetei Transilvaniei“, în Nr. 12 al „Tribunei“ din 1897 și în altele. Din totă lumea română, singur Ilustritatea Sa Prea Sântitul Episcop al Caransebeșului D-l *Nicolae Popea* a răspuns, a cărui binefacere s'a și chitat la timpul său. Er alții, nici chiar acei bărbați însemnați, cari m'au îndemnat să public apelul, de loc n'au reflectat.

Acum am terminat cu socotelile. Decă în timpul cel mai apropiat posibil edificăm școală nouă, ne vom puté sustine școala, altcum o pierdem. Föрте mă döre, că după-ce am lucrat atăt de mult pentru această școală și am arătat și forurilor celor mai înalte și ömenilor celor mai competenți, dela cari suntem în drept a aștepta sprijinirea școlei române, și după-ce tot cu jertfe mari am sistemisat salariul învățătoresc și am dat școlei o activitate de model, ceea-ce putem constata, când numai edificiul ne lipsesce — atunci să pierdem această școală importantă, öre n'ar fi această o rușine națională?

Subscribul am ostenit și jertfit mult pentru această școală și a-și mai jertfi câte-va sute florini, numai ca să o mântuiesce, deși starea mea materială și familiară e destul de modestă. Der decă în nisuița mea sunt singur, nu pot reuși: „Unde-i unul nu-i putere“.

Mă rog de Prea Stimata Redacțiune să binevoiescă a publica aceste șire. Că decă se va întâmpla să cadă școala noastră, să nu dică lumea, că sunt eu de vină, că n'am lucrat pentru salvarea ei, când sunt sigur, că mai mult ca mine între împrejurările, ce mă aflu, n'a putut lucra nimeni.

De altă parte, decă și acum în öra din urmă s'ar afla între cei cu puteri materiale și cu iubire pentru școala română, să mă însoțescă și să ne spriginescă în scopul amintit: să aibă cunoștință unde și în ce chip cu ajutor grabnic pot să-și mărescă meritele.

(adresa: *Geaca*, p. u. *Mociu*; comitat. *Cojocnei*).

Ioan Pașca,
preot rom. gr. or.

SCIRI ULTIME.

Infrângerea Spaniolilor.

Telegrame din isvor american anunță trista șire pentru Spania, că escadra lui *Cervera* din portul dela *Santiago de Cuba*, a fost total nimicită. Dat fiind, că Americani au răspândit în lume, în tot decursul războiului, șir de senzații false, trebuie să se primescă cu öre-care rezervă și neîncredere depeșele despre victoria lor:

Washington, 4 Iulie. *Admiralul Sampson* a intrat erî dimineță în por-

tul dela Santiago de Cuba și a nimicit escadra lui Cervera. Ministrul de război anunță, că cu excepțiunea unei singure corăbii, întregă escadra spaniolă a fost pustiită și arsă lângă țărmul mării.

Sampson a telegrafat aici, că a provocat orașul să se predea.

Paris, 4 Iulie. O telegramă a lui „New York Herald“ anunță, că escadra lui Cervera fu nimicită, când voi Sâmbătă spre ziua să ieșe din port.

Cărți de cetit.

Dela Tipografia A. Mureșianu din Brașov se pot procura următoarele cărți. Pentru ușurarea cheltuelilor mai bine este a se procura de-odată cu reînnoirea abonamentelor la „Gazeta Transilvaniei“, ori a procura mai multe cărți de odată:

„Curs complet de corespondența com. comercială“, de I. C. Panțu, prof. la școala com. superioară din Brașov. O carte octav mare de 17 côle de tipar, de tot instructivă pentru comercianți și pentru alții, cari stau în legături de afaceri cu vre-o bancă. termenii comerciali. Conține modele de circulare, scrisori de informațiuni, recomandățiuni și acreditive; scrisori în comereiu cu mărfuri, comisiune și expedițiune; cestiuni cambiale, afaceri cu efecte, monede și cupone etc. O recomandăm tuturor, cari se interesează de afacerile de comereiu. Se află de vânzare și la administrația „Gazelei“. Prețul 1 fl. 60 cr.

„Lira Bihorului“, este o cărticică cu balade populare, adică o carte cu povestiri istorice scrise în versuri, de Antoniu Pop. Prețul 20 cr. (cu posta 23 cr.)

Părintele Nicolae schiță din viața preoților, de George Simu. Prețul 30 cr. (cu posta 33 cr.)

Cântul în școala populară, de Iuliu Pop, învățător în Năsăud. Teoriă, praxă și fântâni. Este o scriere întocmită pentru cei ce propun cântările. Prețul 30 cr. (cu posta 33 cr.)

Cuvântări funebrale și iertăciuni pentru diferite casuri de morțe, întocmite de Jean Papiu, cunoscutul scriitor bisericesc, (ați Preposit capitular în Gherla. Conțin vre-o 400 pag. Prețul numai 1 fl. 50 cr. prin postă 1 fl. 60 cr.)

Trandafiri și vioarele se numesc o frumoasă și elegantă carte de poezii populare, culese și ordinate de Ion Pop Reteșanu. E o carte de vre-o 200 pag., în care găsim o mulțime de cântece bătrânesce, voinicesce, ostășesce, de bucurie, de dragoste, jale, dor, urit, mânie, necaz, cântece glumețe, dela nunți și altele. Edițiune II. Prețul 60 cr. (cu posta 65 cr.)

„Logodnica contelui Stuart“, povestire din viața Românilor bihoreni, de d-na L. Rudow-Suciu. Este o carte de 148 pag. 8°, tipar mărunt, dăr frumos și curat. Prețul numai 50 cruceri (cu porto 55 cr.)

Merinde dela școlă seu învățături pentru popor, de Dr. Georgiu Popo. Este o carte mare și foarte ieftină în asemănare cu mărimea ei, dăr și mai ieftină în asemănare cu învățăturile mari și multe, ce se cuprind în ea. Prețul 60 cr. (trimis prin postă 70 cr.)

Proprietar: **Dr. Aurel Mureșianu.**
Redactor responsabil: **Gregoriu Maior.**

Dr. Sterie N. Ciurcu.
IX Pelikangasse — Nr. 10, Viena.
Consultațiul cu celebritățile medicale și cu specialiști dela facultatea de medicină din Viena.

Cursul la bursa din Viena.
Din 4 Iulie 1898.
Renta ung. de aur 4% 120.70
Renta de corone ung. 4% 99.10
Impr. căil. fer. ung. în aur 4 1/2% . 119.50
Impr. căil. fer. ung. în argint 4 1/2% . 100.15
Oblig. căil. fer. ung. de est I. emis. 121.75

Bonuri rurale ungare 4%	96.60
Bonuri rurale croate-slavone	97.50
Impr. ung. cu premii	158.—
Losuri pentru rez. Tisei și Seghedin .	139.75
Renta de argint austr.	101.90
Renta de hârtie austr.	101.65
Renta de aur austr.	121.40
Losuri din 1860.	141.25
Acții de-ale Băncei austro-ungară .	905.—
Acții de-ale Băncei ung. de credit. .	359.—
Acții de-ale Băncei austr. de credit. .	358.80
Napoleoniori	9.51 1/2
Mărci imperiale germane	58.80
London vista	119.90
Paris vista	47.52 1/2
Rente de corone austr. 4%	100.70
Note italiene.	44.40

Cursul pieței Brașov.

Din 5 Iulie 1898.

Bannota rom. Cump.	9.47	Vënd.	9.49
Argint român. Cump.	9.43	Vënd.	9.45
Napoleoniori. Cump.	9.50	Vënd.	9.52
Galbeni Cump.	5.60	Vënd.	5.63
Ruble Rusescei Cump.	127.—	Vënd.	128.—
Mărci germane Cump.	58.50	Vënd.	58.70
Lire turcescei Cump.	10.70	Vënd.	10.75
Scris. fonc. Albina 5%	101.—	Vënd.	102.—

Nr. 9466—1898.

Escriere de oferte.

Spre scopul predării lucrărilor construirii drumului înderțul casarmei de cavalerie în Brașovul vechiului preliminară cu 700 fl., se va ține în 9 Iulie a. c. la 10 ore, la oficiul orașenesc economic o pertractare de oferte.

Oferenții se invită. ca să-și așternă până la amintita zi și oră la oficiul orașenesc economic ofertele scripturistice, sigilate și provădate cu vadiu de 5% din suma preliminară.

Tot în oferte este a se aminti în cifre și litere scădământul din suma preliminară după aceea dechierățiunea că oferentului i sunt cunoscute planurile și preliminară de spese și că se supune lor necondiționat.

Condițiunile de oferte, planurile și preliminară de spese se pot examina la oficiul orașenesc economic înainte de prânz dela 8—12 ore.

Brașov, 25 Iunie 1898.

Magistratul orașenesc.

Nr. 9380—1898.

Escriere de oferte!

Spre scopul predării lucrărilor a două odăi dimpreună cu pivniță lângă cărciuma de pe locul târgului de vite (obor) preliminară cu 2273 fl. 58 cr. se va ține în 7 Iulie a. c. înainte de prânz la 10 ore în oficiul orașenesc economic o pertractare publică de oferte.

Oferțele timbrate au ca să conțină numele și locuința oferentului, scădământul oferat în procente și un vadiu de 5% din suma preliminară.

Oferțele au de a se așterne până la amintita zi și oră la oficiul orașenesc economic, unde se pot examina tot-deodată în fie-care zi înainte de prânz în orele de oficiu condițiunile de oferte și clădit, precum și budgetul de spese și planul.

Brașov, 23 Iunie 1898.

Magistratul orașenesc.

Avis.

Subsemnata administrațiune aduce la cunoștința P. T. public, cumcă băile reci și dușuri, i stau la dispozițiã în fiã-care zi dela 9—12 și dela 2—7 ore afarã de Lunea, în care zi damele nu vor putã folosi băile reci.

Administrațiunea băilor de putină și vapor a Eforiei școlilor rom. 290. 1—5.

Fondat în 1877.

Deschidere de magazin.

Renumitul mare deposit de încălțăminte de fabrică, patentat al lui

S. E. & H. MICHELSTÄDTER
din Viena.

Vinde cu prețurile originale ale fabricii tot felul de ghețe pentru bărbați, femei și copii.

Prețul original al fie-carei părechii este însemnat pe talpă.

— **Reparatură se efectuează ieftin.** —

Conducătorul magazinului:
Iosif Stauber.

257.4—5

Strada Porții Nr. 16 (Hotel Baros).

ADOLF TRNYAK

Deposit de mașini de cusut și biciclete

Brașov, Strada Porții Nr. 50.

Atelier propriu pentru reparatură.

Representant general al renumitei fabricii de prima clasă de armă **Steya** pentru biciclete **Hellas.**

Marcă englesă. — Marfă reală. — Prețuri ieftine.

288.5—10

Sosirea și plecarea trenurilor de stat reg. ung. în Brașov

Valabil din 1 Mai st. n. 1898.

Sosirea trenurilor în Brașov:	Plecarea trenurilor din Brașov:
Dela Budapesta la Brașov:	Dela Brașov la Budapesta:
I. Trenul accelerat (peste Arad) sosesc la 5 ore 7 min. dimineața.	I. Trenul mixt la 5 ore 8 min. dimineața (acest tren merge până la Clușiu ca tren mixt, ăr de acolo mai departe ca tren de persoane).
II. Trenul de persoane la 8 ore dim.	II. Tr. accel. (peste Clușiu) la 2 ó. 45 m. p. m.
III. Tr. accel. peste Clușiu la 2 ó. 9 m. p. m.	III. Trenul de pers. la 7 ore 48 min. sãra.
IV. Trenul mixt la 10 ore 25 min. sãra (acesta dela Budapesta până la Clușiu e tren de persoane, ăr dela Clușiu până aici tren mixt)*.	IV. Tr. accel. (peste Arad) la 10 ore 26 min. sãra.
Dela București la Brașov:	Dela Brașov la București:
I. Trenul mixt, care circulã numai Vinerea dela Predeal, la 5 ore 20 min. dim.	I. Trenul de persoane la 3 ore 55 min. dim.
II. Trenul accel. la 2 ore 18 min. p. m.	II. Trenul accelerat (ce vine dela Arad) la 5 ore 14 min. dim.
III. Trenul mixt, la 5 ore 20 min. p. m.	III. Trenul mixt la 11 ore a. m.
IV. Trenul de pers., la 9 ore 8 min. sãra.	IV. Trenul accelerat (ce vine pe la Oradía-Clușiu) la 2 ore 19 min. p. m.
V. Trenul accel. la 10 ore 19 min. sãra.	Dela Brașov la Kezdi-Oșorheiu:
Dela Kezdi-Oșorheiu la Brașov:	I. Trenul de persoane la 5 ore 19 min. dim. (are legăturã cu Tușnad) Ciuc-Szereda. 3 ó. 15 m.
I. Trenul de persoane la 8 ore 25 m. d., (are legăturã în St. Georgi cu Ciuc-Szerda și Ciuc-Gyimes).	II. Trenul mixt la 8 ore 50 min. a. m.
II. Trenul de persoane la 1 óra 51 m. p. m. (dela prima Iulie pãn' la 31 August va avã și acest tren legăturã cu St. Georgi ou Tușnadul).	III. Trenul de pers. la 3 ore 15 m. p. m. (are legăturã cu linia Tușnad-Ciuc-Szereda).
III. Trenul mixt, la 6 ore 48 m. sãra, (are legăturã cu Ciuc-Szereda).	Dela Brașov la Zãrnesci (G. Bartolomeiu)
Dela Zãrnesci la Brașov (G. Bartolomeiu)	I. Trenul mixt la 9 ore și 2 min. a. m.
I. Trenul mixt 6 ore 22 min. dim.	II. Trenul mixt la 3 ore 18 min. p. m.
II. Trenul mixt la 1 óra 12 min. p. m.	III. Trenul mixt la 9 ore 30 m. sãra.
III. Trenul mixt la 8 ore 18 m. sãra.	

Avis!

Prenumerațiunile la Gazeta Transilvaniei se potã face și renoi ori și când dela 1-ma și 15 a fiã-cãrei luni.

Domnii abonați sã binevoiascã a arãta în deosebii, când voiesc ca espedarea sã li-se facã dupã stilul nou.

Domnii, ce se abonezã din nou sã binevoiascã a scrie adresa amurit și sã arate și posta ultimã. **Administraț. „Gaz. Trans.“**